

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010303
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010303.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného E. P., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 07.05.2015, sp.zn. 2Pp/15/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24. júna 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného E. P., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného E. P. o podmiennečné prepustenie z výkonov trestov odňatia slobody, mu uložených rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 26.09.2012, sp.zn. 4T/109/2012, vo výmere 4 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 11.10.2011, sp.zn. 2T/152/2011, po premene trestu uznesením tohto súdu z 15.05.2014, sp.zn. 2T/152/2011, vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí nepochybil pri hodnotení splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu

odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z primárne citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za zločin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon dvoch tretín takéhoto trestu odsúdeným (ku ktorému u neho došlo 16.03.2015) je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou pre podmieničné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd primárne povinný skúmať správanie odsúdeného počas výkonu trestu, avšak v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, je nevyhnutné prihliadať aj na to, či skôr odsúdenému uložené tresty splnili svoj účel, ako aj na ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmieničnom prepustení) bude viesť riadny život.

Ako vyplýva z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený nebol. Disciplinárne potrestaný bol celkovo trikrát :

- 21.09.2012 za poškodzovanie ústavného majetku,
- 31.03.2014 za neplnenie príkazu príslušníka zboru nastúpiť do zamestnania,
- 06.05.2014 za neplnenie príkazu príslušníka zboru ubytovať sa na oddiele.

V individuálnej práci s ním sa nepodarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii. Jeho správanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni. Nedostatky sú zaznamenané najmä v rešpektovaní príkazov a nariadení príslušníkov zboru. Jeho pracovná morálka nie je vždy na požadovanej úrovni. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti sa zapája len na podnet zo strany personálu ústavu.

Trestná minulosť odsúdeného ani trestná činnosť, za ktorú odsúdený aktuálne vykonáva trest síce nie sú zákonným kritériom pre posúdenie splnenia podmienok odsúdeného pre podmieničné prepustenie, avšak je nevyhnutné ich zohľadniť vo vzťahu k správaniu sa odsúdeného počas výkonu trestu z pohľadu resocializácie a jej ďalšej prognózy v kontexte s hodnotením ústavu, v ktorom odsúdený trest vykonáva.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva 2 po sebe nasledujúce tresty - za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona. Zločinu lúpeže sa pritom dopustil v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia za druhý citovaný trestný čin (dôsledkom čoho bola premena pôvodne podmieničného trestu na trest nepodmienečný).

Od roku 2000 sa odsúdený celkovo v 5 prípadoch dostal do rozporu s Trestným zákonom (pre trestné činy lúpeže, vydierania a výtržníctva), pričom pred nástupom na súčasný výkon trestu (aj so započítaním väzby od 16.03.2012), predchádzajúce tresty vykonal 16.01.2005 a 16.01.2009, čoho dôsledkom je aj zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so

stredným stupňom stráženia, na ktoré je súd pri posudzovaní žiadosti o podmienené prepustenie v zmysle § 66 odsek 2 Trestného zákona povinný prihliadať.

Z uvedeného je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho, s prihliadnutím na negatívnu hodnotiacu správu odsúdeného zo strany ústavu na výkon trestu, existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy. Neodporúčajúce stanovisko uvedeného ústavu k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie je preto dôvodné.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.